

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Republiken Polen

Strona przeciwna: PL Holdings Sàrl

Sentencja

Artykuły 267 i 344 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym pozwalającym państwu członkowskiemu na zawarcie z inwestorem z innego państwa członkowskiego zapisu na sąd polubowny ad hoc umożliwiającego kontynuowanie postępowania arbitrażowego wszczętego na podstawie klauzuli arbitrażowej o treści identycznej z treścią tego zapisu, która to klauzula znajduje się w umowie międzynarodowej zawartej między tymi dwoma państwami członkowskimi i jest nieważna z powodu sprzeczności ze wspomnianymi artykułami.

(¹) Dz.U. C 161 z 11.5.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Ferrari SpA / Mansory Design & Holding GmbH, WH

(Sprawa C-123/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Wzory wspólnotowe – Artykuły 4, 6 i 11 – Powództwo o stwierdzenie naruszenia prawa do wzoru – Niezarejestrowany wzór wspólnotowy – Postać części produktu – Warunki ochrony – Część składowa produktu złożonego – Indywidualny charakter – Czynność publicznego udostępnienia]

(2022/C 2/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ferrari SpA

Strona pozwana: Mansory Design & Holding GmbH, WH

Sentencja

Artykuł 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych należy interpretować w ten sposób, że publiczne udostępnienie obrazów produktu, takie jak publikacja zdjęć pojazdu, może prowadzić do publicznego udostępnienia wzoru dotyczącego części tego produktu w rozumieniu art. 3 lit. a) tego rozporządzenia lub części składowej produktu, jako produktu złożonego, w rozumieniu art. 3 lit. c) i art. 4 ust. 2 owego rozporządzenia, pod warunkiem że postać tej części produktu lub części składowej produktu złożonego będzie w ramach tego ujawnienia wyraźnie rozpoznawalna.

Aby można było zbadać, czy postać ta spełnia przesłankę indywidualnego charakteru, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, konieczne jest, by dana część lub część składowa stanowiła widoczny fragment produktu lub produktu złożonego, wyraźnie wyodrębniony dzięki liniom, konturom, kolorystyce, kształtom lub specjalnej teksturze.

(¹) Dz.U. C 215 z 29.6.2020.